

CONSILIUL DE SUPRAVEGHERE

Str. Miorița 1, Chișinău, Republica Moldova, MD-2028
Tel.: (022) 73-95-45 | www.trm.md

PROCES-VERBAL NR.24

al ședinței Consiliului de supraveghere
al furnizorului public național de servicii media Compania
„Teleradio-Moldova”
din 13.08.2026, ora 15:00, Chișinău

Participare

Arcadie Gherasim, președinte CS
Loretta Handrabura, membră CS
Irina Mațenko, membră CS
Corneliu Popovici, membru CS
Maria Șleahtițchi, membră CS
Aurelian Dănilă, membru CS
Gheorghe Budeanu, membru CS
Valentina Iusuphodjaev, membră CS

Ordinea de zi

1. Cu privire la acordarea autorizației de casare a bunurilor uzate, raportate la mijloace fixe.
2. Nota informativă a directorului general Vladimir Țurcanu privind reciclarea mijloacelor fixe casate.
3. Cu privire la Raportul semestrial de activitate al Serviciului media al Ombudsmanului.

Invitate

Galina Blanaru, șefa Direcției finanțe
Mihaela Gangan, șefa Serviciului media ombudsman

Desfășurarea ședinței

Arcadie Gherasim, președintele Consiliului de supraveghere, a constatat prezența a 7 membre și membri ai Consiliului, ședința fiind declarată deliberativă.

Președintele Consiliului a prezentat ordinea de zi care a fost aprobată unanim.

Chesiunea 1 - Cu privire la acordarea autorizației de casare a bunurilor uzate, raportate la mijloace fixe.

Galina Blanaru, directoare financiară, a informat membrii și membrele Consiliului că procedura de casare a bunurilor a fost desfășurată de Comisia de casare, instituită prin Ordinul Directorului General nr. 52 din iulie 2024. În lunile mai–iunie 2026, gestionarii bunurilor au înaintat Comisiei propuneri privind casarea unor mijloace fixe, acestea având la bază inclusiv rezultatele inventarierii efectuate în luna decembrie 2025. Raportoarea a precizat că propunerile nu au fost preluate automat în documentele de casare, ci au fost supuse verificării de către Comisie.

Galina Blanaru a explicat că membrele și membrii Comisiei s-au deplasat la fața locului pentru a examina efectiv bunurile propuse spre casare, inclusiv tehnica depozitată în spațiile special destinate păstrării acesteia. Comisia a verificat starea bunurilor și a confruntat situația constatată în teren cu datele din evidența contabilă, registrele mijloacelor fixe și documentele prezentate de gestionarii care au înaintat propunerile de casare. Astfel, pentru fiecare categorie de bunuri a fost verificată concordanța dintre existența fizică și situația reflectată în documentele de evidență.

Raportoarea a menționat că, după verificarea efectuată de Comisia de casare, documentele au parcurs o etapă suplimentară de control. Procesele-verbale de casare și registrele întocmite au fost verificate de Serviciul contabilitate, după care procesele-verbale au fost semnate de Comisie și aprobate de directorul general. Ulterior parcurgerii acestor etape, documentele au fost înaintate Consiliului de supraveghere în vederea obținerii autorizației de casare.

Galina Blanaru a precizat că documentele aferente procedurii – procesele-verbale și registrele bunurilor propuse spre casare – au fost puse la dispoziția Consiliului pentru examinare. A amintit, de asemenea, că, potrivit procedurii aplicabile, din Comisia de casare trebuie să facă parte și un membru al Consiliului de Supraveghere, această calitate fiind exercitată în cadrul procedurii respective de **Irina Mațenco**.

În ceea ce privește efectele procedurii, raportarea a subliniat că bunurile nu sunt scoase din evidența contabilă doar în baza constatărilor Comisiei de casare. Scoaterea lor din evidență poate avea loc numai după întocmirea și semnarea documentelor corespunzătoare, aprobarea acestora de către Directorul general și obținerea autorizației de casare din partea Consiliului de supraveghere, în calitate de organ ierarhic superior.

În continuare **Irina Mațenco, membră CS**, a menționat că membrii și membrele Comisiei au efectuat mai multe deplasări pentru examinarea bunurilor și au văzut nemijlocit tehnica inclusă în listele de casare. În cazul unei părți a acesteia, starea fizică era puternic degradată, bunurile fiind depozitate de o perioadă îndelungată și nemaiputând fi utilizate potrivit destinației.

Galina Blanaru a precizat însă că, după autorizarea casării și scoaterea bunurilor din evidență, persoanele responsabile pot recupera anumite componente, atunci când acestea mai sunt utilizabile și pot servi la repararea altor echipamente ale companiei.

Irina Mațenko, membră CS, a solicitat precizări dacă în listele prezentate pentru casare era inclus și utilajul provenit de la orchestră, inclusiv pianul despre care se discutasese anterior posibilitatea de a fi păstrat în companie în calitate de element de decor sau butaforie.

Galina Blanaru a confirmat că problema fusese discutată cu reprezentanții subdiviziunii Cultură Muzicală și a precizat că pianul se afla într-o stare tehnică foarte proastă, fiind dificil inclusiv de transportat. În discuție s-a reiterat posibilitatea păstrării unor asemenea obiecte pentru decor, în măsura în care starea și condițiile de depozitare ar permite acest lucru.

Maria Șleahțițchi, membră CS, a atras atenția asupra vechimii diferite a bunurilor înscrise în registre. A remarcat că, dacă o parte dintre acestea aveau 38–47 de ani de exploatare, în listă figurau și bunuri mult mai recente, unele cu o vechime de aproximativ patru–șapte ani, inclusiv microfoane, monoblocuri și laptopuri, și a solicitat explicații privind justificarea casării acestora.

Galina Blanaru a explicat că perioada de exploatare este determinată potrivit clasificatoarelor aplicabile, iar amortizarea se calculează lunar. A precizat că vechimea redusă a unui bun nu exclude casarea acestuia dacă echipamentul este defect și nu mai poate fi exploatat. Referindu-se la unele laptopuri, a menționat că, într-o anumită perioadă, compania procurase tehnică din categoria de preț mai redusă, care a avut o durată efectivă de utilizare mai scurtă. A reiterat că membrii și membrele Comisiei au examinat fizic bunurile incluse în registre și au constatat starea acestora.

În continuarea examinării documentelor, **Gheorghe Budeanu, membru CS**, a menționat că are încredere în activitatea Comisiei, cu atât mai mult cu cât din aceasta a făcut parte și Irina Mațenko, membră a Consiliului de Supraveghere, și a constatat că bunurile propuse spre casare au fost verificate atât la fața locului, cât și în baza documentelor. Totodată, a solicitat explicații în legătură cu unele poziții din registrul gestionat de Valeriu Vătcareu, pentru care gradul de amortizare indicat era de numai 51%, și nu de 100%.

Galina Blanaru a explicat că, pentru pozițiile respective, la procesele-verbale erau anexate explicațiile persoanelor responsabile, din care rezulta că bunurile nu mai funcționau, iar costurile eventualelor reparații depășeau valoarea acestora sau că anumite componente necesare reparației nu se mai produceau. A precizat că, în asemenea situații, gradul contabil de amortizare nu este singurul criteriu pentru stabilirea oportunității casării, fiind evaluată și posibilitatea efectivă de utilizare a bunului.

Valentina Iusuphodjaev, membră CS, a subliniat, în acest context, că trebuie făcută distincția între amortizarea contabilă și utilitatea efectivă a unui obiect. A menționat că un bun poate fi amortizat contabil, dar să rămână funcțional și utilizabil, și a întrebat dacă acest

aspect a fost luat în considerare de Comisia de casare. A solicitat, de asemenea, explicații privind unele echipamente de înregistrare incluse în liste, între care recordere și alte dispozitive care ar putea avea utilitate pentru procesarea materialelor de arhivă. A întrebat dacă instituția mai dispune de alte unități funcționale de acest tip sau dacă echipamentele au fost propuse spre casare exclusiv pentru faptul că sunt depășite tehnologic.

Galina Blanaru a explicat că echipamentele la care se făcea referire fuseseră instalate în mijloace tehnice specializate, nu mai funcționau și, deși constituiau componente ale unor sisteme, aveau numere de inventar distincte. A precizat că acestea fuseseră utilizate intens în procesul de producție și nu mai puteau fi exploatate.

Valentina Iusuphodjaev, membră CS, a atras atenția că existența în arhivă a unor materiale înregistrate pe formate vechi, inclusiv casete VHS, presupune păstrarea unor echipamente care să permită accesarea și transpunerea acestor materiale. A solicitat să se clarifice dacă televiziunea mai dispune de tehnică funcțională pentru trecerea materialelor de pe formatele vechi pe formate actuale. Totodată, a propus ca, înainte de casarea definitivă, să fie analizată și eventuala valoare istorică, muzeală sau de recuzită a unor echipamente. A argumentat că aparatura veche de televiziune și radio poate fi relevantă pentru reconstituirea unor perioade istorice în producțiile audiovizuale, iar asemenea obiecte sunt dificil și costisitor de reconstituit ulterior.

În cadrul schimbului de opinii s-a precizat că în companie sunt deja păstrate unele camere video și alte echipamente vechi, care sunt prezentate inclusiv elevilor și altor vizitatori în timpul excursiilor organizate la televiziune. În privința echipamentelor incluse în actuala procedură de casare, s-a reiterat însă că acestea erau uzate și nu mai puteau fi utilizate în activitatea curentă. Pentru întrebarea privind existența echipamentelor necesare transferului materialelor de arhivă de pe formate vechi s-a menționat că un răspuns exact ar trebui oferit de subdiviziunea tehnică de profil.

Corneliu Popovici, membru CS, a solicitat clarificări asupra documentelor aferente bunurilor gestionate de Vasile Oleinic, observând că lipsește semnătura acestora.

Galina Blanaru a precizat că persoana respectivă se afla în concediu în perioada în care documentele au fost întocmite și verificate. A menționat că dosarul conținea explicația persoanei responsabile privind imposibilitatea utilizării bunurilor și că documentele fuseseră verificate suplimentar.

Corneliu Popovici a revenit asupra instrumentelor muzicale propuse spre casare, inclusiv pianul și instrumentele de suflat, solicitând să se precizeze dacă scoaterea acestora din uz ar putea afecta activitatea subdiviziunii muzicale.

Galina Blanaru a explicat că instrumentele respective erau deja scoase din uz și nu mai erau funcționale. În ceea ce privește pianul, s-a precizat că acesta era un bun foarte vechi,

preluat de companie în perioada structurii anterioare a radioteleviziunii, valoarea sa contabilă de intrare fiind foarte redusă.

În etapa examinării proiectului de decizie, **președintele Arcadie Gherasim** a prezentat proiectul Deciziei nr. 42 din 13 august 2026 cu privire la acordarea autorizației de casare a bunurilor uzate, raportate la mijloace fixe. În forma inițială, proiectul prevedea acordarea autorizației de casare, stabilirea faptului că registrele actelor mijloacelor fixe pentru care se acordă autorizația constituie parte componentă a deciziei și luarea act de nota informativă a directorului general privind reciclarea mijloacelor fixe casate.

Chesiunea 2 - Cu privire la nota informativă a directorului general privind reciclarea mijloacelor fixe casate

Președintele Consiliului de supraveghere, **Arcadie Gherasim**, a precizat că această chesiune a fost inclusă ca punct distinct în legătură cu executarea unei decizii anterioare a Consiliului, prin care directorul general urma să prezinte informații privind modul de reciclare a mijloacelor fixe casate.

Galina Blanaru a informat că, la 5 august 2025, compania a încheiat Contractul nr. 122 privind reciclarea mijloacelor fixe casate. A precizat că responsabilitatea pentru organizarea reciclării bunurilor i-a revenit persoanei desemnate în cadrul companiei, iar la nota informativă prezentată Consiliului au fost anexate actele care confirmă predarea bunurilor către operatorul economic. Reciclarea nu s-a efectuat într-o singură etapă, ci succesiv, pe măsura pregătirii bunurilor pentru evacuare. Unul dintre actele prezentate era din august 2025, iar ultima operațiune documentată avusese loc în martie 2026.

Raportoarea a explicat că respectivul contract fusese valabil pentru două operațiuni de predare și că, inițial, compania estimase că în baza lui vor putea fi reciclate inclusiv bunurile care urmau să fie casate în anul 2026. Întrucât termenii contractuali nu mai permiteau automat acest lucru, compania urma să discute cu operatorul economic posibilitatea continuării colaborării. A subliniat că serviciul de preluare și reciclare a bunurilor fusese prestat gratuit, aspect avantajos pentru companie în condițiile în care există operatori economici care percep plată pentru preluarea unor asemenea categorii de deșeuri.

Galina Blanaru a precizat că problema gestionării bunurilor casate fusese examinată mai amplu încă de la sfârșitul anului 2024, când apăruseră întrebări referitoare la soarta cantităților importante de bunuri scoase din uz și depozitate pe teritoriul companiei. În funcție de natura acestora, s-au aplicat modalități diferite de valorificare. Componentele metalice care puteau fi comercializate ca metal uzat au fost vândute, în timp ce bunurile și componentele care nu mai aveau valoare de utilizare sau de valorificare au fost predate spre reciclare. Raportoarea a amintit că, în anii precedenți, pe teritoriul companiei se acumulasera cantități considerabile de mijloace fixe casate și dezmembrate, care ocupau spații și nu mai puteau fi folosite potrivit destinației.

Maria Șleahțițchi, membră CS, a solicitat să se precizeze dacă operatorul economic menționat în contract a perceput vreo plată de la companie pentru serviciile de reciclare.

Galina Blanaru a reiterat că reciclarea s-a realizat fără plată din partea companiei. A explicat că bunurile nu au fost oferite gratuit operatorului în sensul unei transmiteri patrimoniale arbitrare, ci au fost preluate în vederea reciclării în baza contractului încheiat. A menționat că, în cazul altor operatori economici, compania ar fi putut fi obligată să suporte costurile preluării deșeurilor, în timp ce operatorul contractat a asigurat colectarea gratuită.

În cadrul discuției s-a abordat și problema posibilității de recuperare a unor piese sau componente din bunurile casate înainte de predarea lor spre reciclare. **Galina Blanaru** a explicat că această problemă mai apăruse și în cadrul unei colaborări anterioare: un operator economic solicitase predarea bunurilor în starea în care fuseseră casate și nu acceptase ca anumite componente încă utilizabile să fie extrase în prealabil. Din acest motiv, compania identificase ulterior un alt operator care acceptase preluarea gratuită a bunurilor în condițiile necesare instituției.

Valentina Iusuphodjaev, membră CS, a revenit asupra observației formulate și la examinarea primei chestiuni și a propus ca, înainte de reciclarea definitivă a bunurilor, să fie analizată și valoarea lor istorică. A menționat că unele obiecte pot fi complet depășite din punct de vedere tehnologic și inutile pentru activitatea curentă, dar pot avea valoare documentară, muzeală sau de recuzită. În opinia sa, această abordare ar trebui aplicată nu numai instrumentelor muzicale, ci și aparaturii tehnice care ilustrează modul în care funcționau radioul și televiziunea în perioadele anterioare.

În susținerea propunerii, **Maria Șleahțițchi, membră CS**, a oferit exemplul obiectelor tehnice vechi expuse în muzee, menționând că acestea pot prezenta un interes deosebit pentru copii și tineri tocmai prin caracterul lor neobișnuit în raport cu tehnologia contemporană. A relevat că obiecte aparent lipsite de valoare practică, precum mașinile de dactilografiat, devin atractive pentru vizitatori și contribuie la înțelegerea evoluției tehnologice. În acest context, a solicitat explicații referitoare la telefoanele vechi incluse în bunurile deja reciclate, în documente fiind indicată o cantitate de aproximativ 144 kg de telefoane.

Galina Blanaru a precizat că între bunurile respective se aflau atât telefoane vechi cu disc, cât și telefoane cu butoane, scoase din uz de mai mult timp. În urma clarificării faptului că acestea fuseseră deja predate spre reciclare, **Maria Șleahțițchi** a menționat că cel puțin câte un exemplar reprezentativ ar fi putut fi păstrat, întrucât asemenea obiecte constituie mărturii ale evoluției tehnice și pot avea valoare pentru memoria instituțională.

Președintele Arcadie Gherasim a clarificat că obiectul chestiunii examinate îl constituia informarea Consiliului asupra modului în care fusese executată decizia anterioară privind bunurile deja casate. În cadrul discuției s-a constatat că administrația îndeplinise obligația stabilită prin decizia Consiliului și lichidase stocurile de bunuri casate acumulate anterior,

procedură similară urmând să fie aplicată, după autorizarea casării, și bunurilor examinate la prima chestiune a ședinței.

Maria Șleahțițchi, membră CS, a insistat ca, pentru bunurile care urmează să fie casate în viitor, înainte de reciclare să fie examinată posibilitatea adresării către muzee, instituții de cultură sau alte organizații interesate de conservarea memoriei tehnice și instituționale. A menționat că anumite obiecte ar putea fi solicitate de asemenea instituții ori de colecționari și că ar fi utilă identificarea unor soluții legale pentru păstrarea sau transmiterea acestora, în locul reciclării automate.

Galina Blanaru a explicat că regimul juridic al bunurilor companiei nu permite transmiterea lor informală. Pentru bunurile aflate în evidență este necesară parcurgerea procedurii de casare, iar pentru transmiterea sau valorificarea lor trebuie respectate procedurile legale corespunzătoare. În cazul unei vânzări, de exemplu, ar fi necesară evaluarea bunului de către un evaluator și organizarea procedurii prevăzute de legislație, inclusiv, după caz, licitație cu strigare.

Valentina Iusuphodjaev, membră CS, a menționat că pot exista și mecanisme de transmitere cu titlu gratuit, făcând referire la experiențe în care calculatoare sau alte bunuri au fost transmise în baza documentelor justificative, și a susținut necesitatea identificării soluțiilor legale adecvate în locul renunțării din start la această posibilitate.

În acest context, **Loretta Handrabura, membră CS**, a făcut referire și la discuțiile purtate cu reprezentanți ai Bibliotecii Naționale în legătură cu anumite bunuri sau fonduri care puteau prezenta interes pentru instituție. În continuarea discuției a fost abordată situația unor cărți și materiale provenite din biblioteca companiei. S-a menționat că o parte dintre acestea aveau legătură cu activitatea televiziunii și radioului și puteau avea valoare documentară, iar posibilitatea transmiterii lor către o instituție specializată fusese discutată. **Galina Blanaru** a precizat că situația respectivelor bunuri urma să fie clarificată împreună cu subdiviziunea logistică.

În urma examinării notei informative, **Corneliu Popovici** a formulat o obiecție de ordin procedural și tehnico-juridic, observând că pe ordinea de zi casarea bunurilor și nota informativă privind reciclarea bunurilor casate figurau ca două chestiuni distincte, în timp ce proiectul propunea reunirea lor într-o singură decizie. A menționat că, dacă sunt examinate două chestiuni distincte, în mod firesc acestea ar trebui să se finalizeze prin două decizii distincte; alternativ, cele două subiecte ar fi trebuit reunite de la început într-un singur punct al ordinii de zi.

Același membru a formulat o observație asupra punctului 2 al proiectului, considerând redundantă formularea potrivit căreia registrele constituie parte componentă a deciziei. A propus ca registrele să fie indicate direct la punctul 1, în calitate de anexă la autorizația de casare, iar punctul 2 să fie eliminat. În cadrul discuției s-a examinat și modalitatea de

numerotare și identificare a fiecărui registru anexat, pentru a exista o legătură neechivocă între registrele prezentate de companie și autorizația acordată prin decizia Consiliului.

Președintele Arcadie Gherasim a explicat modalitatea de înregistrare a documentelor, arătând că, după adoptarea deciziei Consiliului, registrele prezentate de companie sunt înscrise într-un registru distinct al Consiliului, primind numere corespunzătoare, cu indicarea numărului și datei deciziei. S-a precizat că fiecare registru primește un număr separat.

În urma schimbului de opinii, s-a convenit asupra eliminării punctului 2 din forma inițială a proiectului și asupra indicării registrelor ca anexe la punctul privind acordarea autorizației de casare. S-a discutat, de asemenea, necesitatea identificării clare a registrelor anexate, inclusiv prin numerele atribuite fiecăruia.

Hotărârea adoptată

DECIZIE nr. 42

Cu privire la acordarea autorizației de casare a bunurilor uzate, raportate la mijloace fixe

În temeiul art. 45 alin. o) din Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova nr. 174 din 08.11.2018, și pct. 16, lit t) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de supraveghere (CS) al Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova”, aprobat prin Hotărârea Consiliului de supraveghere nr. 15 din 19.02.2019, cu modificările ulterioare, Consiliul de supraveghere

DECIDE:

1. Se acordă autorizații de casare a bunurilor uzate, raportate la mijloacele fixe. (Anexă)
2. Se ia act de nota informativă a directorului general Vladimir Țurcanu privind reciclarea mijloacelor fixe casate.
3. Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării.

Rezultatul votului: „PENTRU” – 8 (Arcadie Gherasim, Loreta Handrabura, Corneliu Popovici, Irina Mațenko, Aurelian Dănilă, Maria Șleahtițchi, Gheorghe Budeanu, Valentina Iusuphodjaev).

Chestiunea 3 - Cu privire la raportul semestrial de activitate al Serviciului media al ombudsmanului pentru perioada ianuarie–iunie 2026

Mihaela Gangan, șefa Serviciului media al ombudsmanului, a prezentat raportul de activitate pentru primul semestru al anului 2026, menționând că activitatea Serviciului s-a concentrat în principal pe consolidarea cadrului instituțional, dezvoltarea mecanismelor de relaționare cu publicul și monitorizarea respectării standardelor editoriale și deontologice. În perioada de referință au fost definitive și aprobate Regulamentul de organizare și funcționare a Serviciului și procedura internă de gestionare a sesizărilor, documentele fiind publicate pe pagina web a companiei și elaborate cu luarea în considerare a recomandărilor formulate anterior de Consiliul de supraveghere.

Raportoarea a precizat că misiunea principală a Serviciului constă în medierea dintre instituție și audiență prin examinarea imparțială a sesizărilor, acordarea consultanței profesionale în domeniul deontologiei jurnalistice, monitorizarea conținutului media, promovarea respectării drepturilor omului și organizarea activităților de informare și instruire. În primul semestru au fost recepționate două sesizări, fără a fi înregistrate cazuri care să necesite autosesizarea Serviciului. Au fost elaborate și transmise conducerii note informative privind sesizările, monitorizările și unele produse editoriale, inclusiv o notă referitoare la emisiunea „Zi de bine” și una privind reflectarea dezbaterilor electorale aferente alegerilor locale noi din 2026.

În ceea ce privește activitatea de monitorizare, Mihaela Gangan a menționat că, deși obiectivul a fost realizat doar parțial din cauza lipsei unui specialist/specialiste în monitorizare, în perioada 13–28 mai au fost monitorizate dezbaterile electorale difuzate la Radio Moldova și Moldova 1, iar concluziile și recomandările au fost transmise conducerii și redacțiilor. Totodată, Serviciul a continuat acordarea de consultanță angajaților și angajatelor companiei pe subiecte de deontologie și conduită profesională și a organizat o sesiune informativă privind obligațiile furnizorului public de servicii media în domeniul comunicărilor audiovizuale comerciale, la care au participat jurnaliști, jurnaliste, reprezentanți ai Serviciului publicitate și vânzări și ai Consiliului Audiovizualului.

Referindu-se la cele două sesizări examinate, **raportoarea** a informat că prima, depusă de Nicolae Bumbu, viza propunerea de includere în grila Moldova 1 a transmisiunilor slujbelor religioase duminica dimineată. Serviciul a constatat că solicitarea reprezenta o propunere de politică editorială și nu invoca încălcarea unor norme legale sau deontologice, fiind declarată inadmisibilă. În urma acestei adresări, Serviciul a avut în vedere inițierea unei cercetări privind preferințele și așteptările publicului. Cea de-a doua sesizare, formulată prin avocata stagiară Maria Moruz în numele dlui Petru Pruteanu, privea articole publicate de Moldova 1 și Radio Moldova pe marginea unei investigații referitoare la Mitropolia Basarabiei. Serviciul a constatat că aspectele privind defăimarea și repararea prejudiciului excedează competenței sale, iar în limitele examinării deontologice nu au fost identificate încălcări ale standardelor editoriale. Redacției i-a fost recomandată urmărirea evoluției subiectului și actualizarea materialelor cu informații relevante noi.

În concluzie, **Mihaela Gangan** a apreciat că Serviciul a înregistrat progrese în consolidarea cadrului instituțional și a procedurilor interne, dar a evidențiat mai multe necesități pentru perioada următoare: ocuparea postului vacant de specialist/specialistă în monitorizare, elaborarea unui mecanism de comunicare în situații de criză, extinderea instruirilor editoriale și deontologice și dezvoltarea unor instrumente mai eficiente de consultare a publicului. A subliniat că lipsa specialistului în monitorizare limitează atât evaluarea sistematică a conținutului editorial, cât și analiza feedbackului audienței. Totodată, a menționat necesitatea realizării unei cercetări sociologice reprezentative privind percepțiile și așteptările publicului, pentru care au fost solicitate oferte de la mai mulți prestatori, cu costuri estimate între 300.000 și 500.000 de lei.

Maria Șleahțițchi, membră CS, a solicitat clarificări asupra modului de soluționare a celor două sesizări, întrebând dacă, în ambele cazuri, concluziile Serviciului au fost favorabile companiei.

Mihaela Gangan a precizat că o asemenea interpretare nu este exactă, întrucât rolul Serviciului este de mediere între instituție și public, nu de a acorda „câștig de cauză” uneia dintre părți. În primul caz nu fusese invocată nicio încălcare a companiei, ci fusese formulată o propunere editorială. Ea a informat că subiectul transmisiunilor religioase fusese discutat și că au fost transmise note informative directorului general și directorului general adjunct (Televiziune) Andrei Zapsa, în vederea examinării oportunității unei asemenea oferte. Serviciul intenționase să verifice și percepția publicului asupra propunerii, însă demersul privind sondajul nu a fost susținut de conducere.

În ceea ce privește cea de-a doua sesizare, în cadrul schimbului de opinii s-a discutat dacă analiza Serviciului putea fi percepută ca fiind favorabilă instituției. **Mihaela Gangan** a reiterat că nu s-a pronunțat asupra existenței defăimării, întrucât aceasta excedează competențelor Serviciului, și a precizat că răspunsul dat petentului a indicat limitele competenței Serviciului, fără a substitui instanța de judecată.

Maria Șleahțițchi a solicitat clarificări privind obiectivele declarate nerealizate în raport. **Mihaela Gangan** a precizat că acestea reprezintă obiective stabilite pentru anul 2026 care, la nivelul primului semestru, nu au putut fi realizate, în principal din cauza postului vacant de specialist/specialistă în monitorizare.

Gheorghe Budeanu, membru CS, a atras atenția asupra faptului că rezultatele examinării celor două sesizări nu au fost publicate pe pagina web a instituției. A apreciat că publicarea lor ar fi fost utilă chiar și în absența constatării unor încălcări, deoarece ar fi contribuit la promovarea Serviciului și ar fi oferit publicului exemple concrete privind tipurile de sesizări care intră sau nu în competența acestuia. Referindu-se la prima sesizare, a considerat că problema transmisiunilor religioase putea fi discutată mai insistent cu redacțiile, iar petentului i-ar fi putut fi comunicat că propunerea sa a generat o examinare editorială.

Referitor la cea de-a doua sesizare, **membrul Consiliului** a subliniat că problema prezintă și o dimensiune deontologică. A arătat că redacția care preia un material de la o altă sursă își asumă responsabilitatea pentru informația redistribuită și trebuie să evalueze credibilitatea sursei. De asemenea, în cazul unor acuzații care vizează persoane concrete, redacția trebuie să întreprindă demersuri pentru obținerea punctului de vedere al persoanei vizate și să menționeze explicit tentativa de contactare atunci când aceasta nu răspunde.

În continuarea acestei intervenții s-a apreciat că asemenea situații trebuie discutate direct în colectivele redacționale, astfel încât jurnaliștii și jurnalistele să cunoască standardele aplicabile. **Mihaela Gangan** a precizat că, în cazul alegerilor locale noi, nota rezultată din monitorizare fusese transmisă redacțiilor, însă nu avusese loc o ședință distinctă de dezbateri, spre deosebire de perioadele electorale precedente, când fuseseră organizate

întâlniri și instruirii. **Raportarea** a reiterat că una dintre funcțiile importante ale Serviciului este tocmai activitatea în interiorul redacțiilor, prin explicarea standardelor profesionale și deontologice. A arătat că Serviciul are o poziție dublă: reprezintă vocea publicului în relația cu instituția și, concomitent, mediază situațiile problematice și monitorizează respectarea deontologiei jurnalistice în interiorul companiei.

Valentina Iusuphodjaev, membră CS, a solicitat să fie precizat instrumentul tehnic prin care publicul poate comunica direct cu Serviciul. **Mihaela Gangan** a răspuns că pe site-ul instituțional există rubrica dedicată Serviciului media ombudsman și posibilitatea de contactare a acestuia. În cadrul discuției s-a constatat însă că, în primul semestru, au existat numai două sesizări, dintre care una fusese redirectionată de o altă autoritate, iar cea de-a doua fusese transmisă prin e-mail.

Aceeași **membră a Consiliului** a întrebat dacă activitatea Serviciului se limitează strict la jurnaliștii și jurnalistele din cadrul companiei sau poate presupune și interacțiunea cu profesioniști din afara instituției. **Mihaela Gangan** a precizat că Serviciul reprezintă un mecanism instituțional intern, însă participă la proiecte, evenimente și întâlniri cu alți jurnaliști și alte organizații profesionale, în limitele rolului său și ale activităților la care este invitat.

Valentina Iusuphodjaev, membră CS, a formulat o observație de fond privind caracterul insuficient cuantificat al raportului. A menționat că, exceptând cele două sesizări, din document nu rezultă suficient de clar volumul efectiv al activității: numărul consultațiilor acordate, al întâlnirilor cu redacțiile, al notelor informative elaborate, al documentelor diseminate sau al altor produse. A subliniat că indicatorii de realizare trebuie să fie măsurabili și să permită Consiliului să aprecieze diferența dintre o activitate ocazională și una sistematică. A recomandat ca rapoartele viitoare să includă cifre concrete și să reducă formulările generale de tipul „dialog permanent” sau „activitate continuă”.

Irina Mațenko, membră CS, a susținut această observație și a menționat că raportul, deși descrie numeroase activități, nu permite identificarea imediată a rezultatelor concrete. Referindu-se la obiectivul privind promovarea Serviciului, a solicitat să se indice explicit câte comunicate au fost elaborate și în ce calitate a participat șefa Serviciului la evenimentele menționate. În privința consultanței profesionale în domeniul jurnalismului deontologic, a apreciat că formulări precum „în derulare continuă”, „caracter general” și „dialog permanent” nu permit evaluarea activității. A solicitat ca în rapoartele viitoare să fie indicate numărul întâlnirilor, consultațiilor și persoanelor implicate, astfel încât activitatea desfășurată să poată fi evaluată în mod concret.

Corneliu Popovici, membru CS, a revenit asupra celei de-a doua sesizări și a întrebat dacă Serviciul a urmărit evoluția ulterioară a cazului referitor la Petru Pruteanu, având în vedere caracterul controversat al acuzațiilor și intenția declarată a persoanei vizate de a se adresa instanțelor.

Mihaela Gangan a precizat că nu cunoaște existența unor sesizări ulterioare adresate Serviciului pe același subiect și a reiterat că nu recomandase petentului să se adreseze instanței, ci doar precizase că aspectele privind defăimarea nu intră în competența Serviciului.

Același **membru al Consiliului** a solicitat explicații asupra utilizării alternative în raport și în discurs a termenilor „ombudsman” și „ombudsperson”, observând că legislația Republicii Moldova utilizează termenul „ombudsman”. Mihaela Gangan a explicat că folosește „ombudsperson” atunci când se referă la propria funcție, din considerente de limbaj incluziv și neutralitate de gen, iar „ombudsman” atunci când se referă la denumirea instituțională a Serviciului. Membrul Consiliului a recomandat utilizarea terminologiei consacrate de legislația Republicii Moldova, pentru asigurarea consecvenței terminologice în documentele oficiale.

În continuare, **Corneliu Popovici** a solicitat argumentarea afirmației din concluziile raportului potrivit căreia Serviciul a înregistrat „progrese semnificative”, observând că în același raport sunt consemnate și obiective nerealizate.

Mihaela Gangan a explicat că aprecierea se referă, în primul rând, la progresul instituțional: existența unui regulament mai clar, aprobarea procedurii de gestionare a sesizărilor și consolidarea treptată a mecanismelor de lucru ale Serviciului.

La întrebarea dacă Serviciul a gestionat și sesizări sau conflicte interne, **Mihaela Gangan** a precizat că nu au existat sesizări interne înregistrate în această calitate, însă ea a participat, în calitate de membră, la comisii de anchetă. A menționat că aceste activități nu au fost incluse în raport, deoarece nu le-a considerat parte nemijlocită a activității Serviciului media ombudsman.

Președintele Arcadie Gherasim a subliniat că Serviciul media ombudsman trebuie să funcționeze ca intermediar între interesul public și companie, să acumuleze reacțiile publicului și să propună conducerii soluții pentru adaptarea activității instituției la așteptările audienței. A revenit asupra necesității unui studiu sociologic profesionist, arătând că instituția nu dispune de date suficiente privind ceea ce publicul dorește să urmărească și să asculte. A menționat că sesizarea privind transmiterea slujbelor religioase reprezintă, în sine, un semnal despre existența unor așteptări ale unei părți a publicului, însă instituția trebuie să cunoască în mod reprezentativ ce solicită audiența, de ce urmărește sau nu urmărește programele companiei și care este locul furnizorului public în viața publicului.

Mihaela Gangan a precizat că a contactat patru-cinci companii specializate și le-a transmis obiectivele generale ale cercetării. Ofertele financiare primite indicau costuri cuprinse între aproximativ 300.000 și 500.000 de lei, unele dintre acestea nemaifiind valabile din cauza termenului de valabilitate de 30 de zile. A arătat că un studiu profesionist ar putea servi nu numai Serviciului media ombudsman, ci și altor subdiviziuni ale companiei, inclusiv celor responsabile de marketing, publicitate și dezvoltarea ofertei editoriale.

În cadrul discuției au fost exprimate opinii diferite asupra competenței Serviciului de a coordona un asemenea studiu. **Valentina Iusuphodjaev, membră CS**, a apreciat că o cercetare generală privind audiența și conținutul companiei depășește competența specifică a Serviciului media ombudsman și reprezintă o necesitate a întregii companii. **Președintele CS** a susținut că rezultatele unui asemenea studiu ar fi relevante și pentru activitatea ombudsmanului, întrucât ar permite identificarea vulnerabilităților și a așteptărilor publicului. S-a precizat că, la această etapă, discuția reprezenta o inițiativă și nu implica adoptarea imediată a unei decizii financiare.

Hotărârea adoptată

DECIZIE nr. 43

Cu privire la Raportul semestrial de activitate al Serviciului media al Ombudsmanului

În temeiul art. 45, lit. i) din Codul serviciilor media audiovizuale al RM nr. 174 din 08.11.2018, pct. 16, lit. g) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului de supraveghere (CS) al Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova”, aprobat prin Hotărârea Consiliului de supraveghere nr. 15 din 19.02.2019, cu modificările ulterioare, Consiliul de supraveghere,

DECIDE:

1. Se ia act de *Raportul de activitate al Serviciului media al Ombudsmanului, I.P. Compania „Teleradio-Moldova”* pentru perioada ianuarie–iunie 2026 cu recomandarea de a include în următoarele rapoarte indicatori măsurabili ai activității serviciului. (Anexă)
2. Se recomandă conducerii Companiei să elaboreze un plan de acțiuni privind consultarea opiniei telespectatorilor și radioascultătorilor despre oferta editorială a Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova”.
3. Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării.

Rezultatul votului: „**PENTRU**” – 7 (Arcadie Gherasim, Loreta Handrabura, Irina Mațenko, Aurelian Dănilă, Maria Șleahțișchi, Gheorghe Budeanu, Valentina Iusuphodjaev).

„**ÎMPOTRIVĂ**” - 1 (Corneliu Popovici)

Încheierea ședinței

Președintele Consiliului a propus încheierea ședinței. Propunerea a fost aprobată cu unanimitate de voturi („**PENTRU**” – 8). Ședința și transmisiunea publică au fost închise.

Link ședință: <https://www.youtube.com/watch?v=-QBoqnZUwGU&list=PLSirunnVNTpJgUavh9BZfx56SfZgzSMly>

Președintele Consiliului de supraveghere,
Arcadie GHERASIM _____

Secretara Consiliului de supraveghere,
Loretta HANDRABURA _____

